

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5 ΦΛΕΒΑΡΗ 1999 ΑΡ. ΦΥΛ. 322 ΔΡΧ. 200

Να συγκροτήσουμε στο χώρο της παιδείας ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΤΕΣ

Από μόνο του το τέλος των καταλήψεων δεν θα σήμαινε και πολιτική ήττα του κινήματος που τις χρησιμοποίησε σαν βασική μορφή πάλης. Τόσες φορές οι λαοί ή τμήματα του λαού έχουν δώσει μάχες που κάθηναν και υπάρχουν ήττες που έχουν στοιχίσει ατέλειωτο πόνο στους λαούς. Σε τέτοιες όμως περιπτώσεις έχουμε να κάνουμε με τάξεις που έχασαν σε πολιτική δύναμη, αλλά κέρδισαν σε ηθικό κύρος, έχασαν ως πούμπε στρατιωτικά, αλλά κέρδισαν ιδεολογικά, οπότε στο βάθος του χρόνου κέρδισαν και πολιτικά.

Όμως τούτη εδώ η ήττα, είναι πολιτική και μάλιστα ιδεολογική ήττα ενός κινήματος που εμφανίστηκε σαν λαϊκό, ριζοσπαστικό, σαν κίνημα με την πιο νέα μορφή που μπορούσε να υπάρξει, κίνημα νεολαιίστικο. Αλλά μόνο που εμφανίστηκε σαν τέτοιο. Στην πραγματικότητα αυτό το κίνημα ήταν αντιδραστικό και όσο η μορφή του ήταν νεανική, τόσο η ουσία του ήταν γεροντική.

Ήταν ένα κίνημα των μαθητών στη μορφή, αλλά ένα κίνημα των καθηγητών τους στην ουσία, ένα κίνημα κατά της κρατικής εξουσίας στη μορφή αλλά υπέρ της χειρότερης πλευράς του κράτους στην

ουσία, ένα κίνημα της αριστεράς στη μορφή όμως ένα κίνημα της χειρότερης ακροδεξιάς στην ουσία.

Είναι πάνω απ' όλα αυτή η ακροδεξιά με επικεφαλής τους σοσιαλφασίστες του ψευτοΚΚΕ που νικήθηκε σ' αυτόν τον παρατεταμένο και κρίσιμο για την δημοκρατία πολιτικό αγώνα. Πρόκειται για μια πελώρια νίκη για το λαό.

Ο ΛΑΟΣ ΕΔΩΣΕ ΤΟ ΧΤΥΠΗΜΑ

Ο λαός άλλωστε ήταν αυτός που έδωσε το μεγάλο χτύπημα, όταν όχι μόνο αρνήθηκε να υποστηρίξει την αντιμεταρρυθμιστική καμπάνια του μαύρου μετώπου, αλ-

λά άρχισε και να την υποστηρίζει μετά την καίριας σημασίας τριήμερη πάλη στη Βουλή ύστερα από την πρόταση δυσπιστίας της Ν.Δ. Εκεί οι πιο έμπειροι άνθρωποι άρχισαν να καταλαβαίνουν ότι ο αληθινός εχθρός του Αρσένη ήταν η καθηγητική συντεχνία και ότι χειρότερο για την εκπαιδευτική διαδικασία έκφραζε αυτή.

Από εκείνο το σημείο και μετά άρχισε η ενεργητική αντίθεση των γονιών στις καταλήψεις. Οι σοσιαλφασίστες άρχισαν να μιλάνε για “εγκάθετους γονείς” και για “αγανακτισμένους πολίτες” αντιστρέφοντας ως συνήθως την πραγματικότητα. Οι γονείς ήταν χιλιάδες φορές πιο αυθόρμητοι πολιτικά από τους καταληψίες στο βαθμό που ούτε καν η εκσυγχρονιστική τάση του ΠΑΣΟΚ δεν οργάνωσε, ούτε μπορούσε να το κάνει, τους γονείς.

Ο πασοκικός οργανωτικός μηχανισμός στις γειτονιές είναι ουσιαστικά διαλυμένος, ενώ κεντρικά είναι αδύνατο να δουλέψει σε σύγκρουση με τους Σκανδαλίδη -

Λαλιώτη - Τσοχατζόπουλο που ήταν στο μέρος του μαύρου μετώπου.

Η απομόνωση των σοσιαλφασιστών άρχισε από τη στιγμή που μέσα στο αδιέξοδό τους δυνάμωσαν τα μπλόκα στους δρόμους. Τα μπλόκα στους δρόμους αποκάλυψαν ότι μπορεί και ένας μαθητής, όπως προηγουμένα και ένας εργάτης ή ένας υπάλληλος, να λειτουργήσει σαν εχθρός του λαού, και να γίνει ένας βασανιστής. Τα μπλόκα μετέτρεψαν το εκπαιδευτικό σε πολιτικό δημοκρατικό ζήτημα. Εκεί συνετρίβησαν οι κνιτοφασίστες και όλοι τους οι σύμμαχοι, όλοι οι ψευτοφιλελεύθεροι “φίλοι των παιδιών” καθώς και όλοι οι αφελείς και οι φορμαλιστές που δεν μπαίνουν στον κόπο να σκεφτούν ότι ένα αληθινά προοδευτικό κίνημα μαθητών, ποτέ δεν θα είχε μαζί του τη χειρότερη πτέρυγα της ΝΔ, τη “Χρ. Αυγή”, και τον Τσοβόλα.

Τα μισητά μπλόκα λοιπόν μαζί με την χρεοκοπία της αντι-2525 γραμμής, δυνάμωσαν το μόνο α-

ληθινό, αυθόρμητο λαϊκό κίνημα αυτού του τριμήνου: το παλλαϊκό κίνημα του λαού ενάντια στα μπλόκα και το κίνημα των γονιών - συχνά και με μαθητές - ενάντια στις καταλήψεις. Αυτό το διπλό κίνημα, ιδιαίτερα το πρώτο, που έδωσε και τις εικόνες των ξυλοδαρμών ηλικιωμένων ανθρώπων από τους τραμπούκους, ήταν εκείνο που έκρινε τα πράγματα. Από ένα σημείο και πέρα μάλιστα το μέτωπο των καταλήψεων πλακώθηκε κάτω από το βάρος των μπλόκων. Οι μαθητές εγκατέλειψαν τα μπλόκα αφήνοντάς τα στα πιο χουλιγκανικά και τα πιο φασιστικά στοιχεία του σχολείου και άρχισαν να νιώθουν ντροπή. Έτσι οι καταλήψεις σάπισαν εσωτερικά ακόμα περισσότερο. Λίγα απομονωμένα στοιχεία κρατούσαν τα κτίρια ενάντια σε μια μάζα ανθρώπων που ήθελε να τα ανοίξει και η οποία καθημερινά μεγάλωνε συγκροτώντας ολόκληρες διαδηλώσεις έξω από αυτά.

συνέχεια στη σελ. 3

ΠΩΣ Η ΡΩΣΙΑ ΠΡΟΩΘΕΙ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΙΜΑ ΣΤΟ ΚΟΣΟΒΟ

Να λοιπόν που πάνε καλά τα σχέδια των Ρώσων στο Κόσσοβο. Να γιατί τους χρειάζεται μόνιμη ανωμαλία, δηλαδή μόνιμη προβοκάτσια από τον αλβανικό σοβινισμό, μόνιμη καταπίεση από τον σέρβικο σοβινισμό, και μόνιμη απειλή στρατιωτικής επέμβασης από τη Δύση δίχως αυτή να πραγματοποιείται.

Πριν από λίγες μέρες ήρθαν στο φως δύο χαρακτηριστικά στοιχεία για το πόσο ωραία δουλεύει η ρώσικη διπλωματική μηχανή μέσα στη Σερβία.

Κατ' αρχήν στο Κόσσοβο οι ε-

μπειρογνώμονες του ΟΑΣΕ που έκαναν την ιατροδικαστική έρευνα πάνω στα πτώματα των 43 Κοσσοβάρων του χωριού Ρατσάκ για να βρουν αν είναι σφαγή αμάχων ή όχι, είναι Φιλανδοί, Λευκορώσοι, και Ρώσοι. Οι Λευκορώσοι είναι “Ρώσοι” από τότε που ο διχτάτορας Λουκασένκο έχει κάνει τη Λευκορωσία επίσημα ρώσικο προτεκτοράτο. Όσο για τους Φιλανδούς αυτοί έχουν μια μακριά παράδοση φιλορώσικης ουδετερότητας.

Να λοιπόν ποιοι βρίσκονται στο έδαφος του Κόσσοβο, όταν το ΝΑΤΟ κάνει περιπολίες και διατυ-

πώνει απειλές από τον αέρα. Τέτοιοι άνθρωποι λοιπόν είναι φυσικό να αρνούνται ακόμα και σήμερα να παραδώσουν πόρισμα για τους νεκρούς, ώστε να φανεί αν δικαιώνεται ο ΑΣΚ ή οι Σέρβοι. Απλά δεν δίνουν πόρισμα και ελέγχουν και τον ΑΣΚ και τους Σέρβους (κυρίως αυτούς) και παραλύουν το ΝΑΤΟ που δεν μπορεί να προχωρήσει σε βομβαρδισμούς.

Το δεύτερο στοιχείο είναι κάτι που θα μπορούσαμε να ξέραμε από πολύ πιο πριν αν είχαμε καλύτερη ενημέρωση για τα εσωτερικά της Σερβίας. Πάντως τώρα μά-

θαμε ότι ο πρώτος πράκτορας της ρώσικης πολιτικής σ' αυτή τη χώρα, ο εμπνευστής της εθνοκάθαρσης και του πολέμου στη Βοσνία και την Κροατία, ο προβοκάτορας Βουκ Ντράσκοβιτς είναι αντιπρόεδρος της σέρβικης κυβέρνησης, μιας κυβέρνησης στην οποία εδώ και καιρό συμμετέχει ο νεοναζί και ρωσόφιλος Σέσελι.

Ρώσοι λοιπόν και Λευκορώσοι στο Κόσσοβο, Ντράσκοβιτς και Σέσελι στο Βελιγράδι. Πόσο λοιπόν θα αντέξει αυτός ο βρωμιάρης ο Μιλόσεβιτς; Όσο και να αντέξει πάντως για την πτώση του θα φροντίζουν οι ΗΠΑ και για τη

διαδοχή του το Κρεμλίνο.

Σε αυτά όλα πρέπει να προστεθεί το γεγονός ότι ήδη το Μαυροβούνι είναι στα χέρια της Ρωσίας μέσω του Ντζουκάνοβιτς.

Μπορεί λοιπόν κανείς να υποθέσει τι βάθος ρώσικου σχεδιασμού θα υπάρχει πίσω από τη συνδιάσκεψη στο Παρίσι που ετοιμάζει να βάλει σε ένα ατελείωτο βρᾶσιμο Κοσσοβάρους σοβινιστές (επίσης φιλορώσους του ΑΣΚ), και Σέρβους σοβινιστές για να φτιαχτεί μια σούπα που τα συστατικά της και τη νοστιμιά της θα τα φροντίζει ο ρώσος μάγιστρος μέσα από την περιφημη ομάδα επαφής.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΓΙΑ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΖΩΝΗΣ

Είχαμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας για μια συνδικαλιστική συνεργασία στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη ανάμεσα στον ΕΡΓΑΣ, στην ΠΑΣΚΕ και στους ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΥΣ με στόχο την άμυνα στο σχέδιο ψευτοΚΚΕ-Λαλιώτη για το κλείσιμο της Ζώνης.

Σ' αυτά τα πλαίσια οι 8 συνδικαλιστές της αντιπολίτευσης στο Συνδικάτο Μετάλλου Πειραιά, έφτιαξαν μια τροπολογία, και πρότειναν να μπει στο υπό ψήφιση νομοσχέδιο για τη "μετοχοποίηση" του ΟΛΠ.

Κάτω από το κείμενο της τροπολογίας, μαζεύτηκαν ενδεικτικά 270 υπογραφές εργατών της Ζώνης.

Το κείμενο αυτό μαζί με ένα υπόμνημα των 8 συνδικαλιστών, κατατέθηκε από αντιπροσωπεία στον πρόεδρο της Βουλής και στους κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους όλων των κομμάτων με εξαίρεση το ψευτοΚΚΕ.

Η εξαίρεση αυτή ήταν επιβεβλημένη στο βαθμό που το κόμμα αυτό, μέσα από την πλειοψηφία που διαθέτει στο Συνδικάτο Μετάλλου, αλλά και από τις στήλες του *Ριζοσπάστη* χτύπησε με τον πιο βρώμικο τρόπο την πρωτοβουλία των συνδικαλιστών.

Οι 8 συνδικαλιστές εδώ κι ένα μήνα περίπου έβαλαν στο Δ.Σ. του Συνδικάτου την ανάγκη της πάλης για τη νομική περιφρούρηση της λειτουργίας της Ζώνης, στο βαθμό που το νομοσχέδιο για τον ΟΛΠ, δεν ανέφερε πουθενά ούτε καν την ύπαρξη της Ζώνης. Η πρότασή τους ήταν να φτιαχτεί μια τροπολογία πάνω στο νόμο, η οποία να υποστηριχτεί με κάθε τρόπο ώστε να περάσει στο νόμο.

Το ψευτοΚΚΕ αρνήθηκε αυτή την πρόταση, βάζοντας σα ζήτημα την κατάργηση συνολικά του νόμου, λόγω του ότι αυτός ιδιωτικοποιεί δήθεν το Λιμάνι.

Όμως εδώ υπάρχει ένα αρκετά σοβαρό ζήτημα:

Το ψευτοΚΚΕ ακόμα και μέχρι σήμερα που ψηφίζεται ο νόμος δεν έχει κάνει το παραμικρό "ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ".

Κι αυτό γιατί πιστεύουμε πως ο σοσιαλισμός σήμερα θέλει το νέο καθεστώς του ΟΛΠ. Γιατί αυτό το καθεστώς απ' ό,τι φαίνεται είναι κομμένο στα μέτρα του Κόκκαλη και εξυπηρετεί τα γενικότερα σχέδια του ρωσόδουλου μετώπου για το κλείσιμο της Επισκευαστικής Ζώνης.

Σύμφωνα με το νομοσχέδιο, η νέα εταιρεία ΟΛΠ Α.Ε. διοικείται από 9 μελές Δ.Σ.

Σ' αυτό διορίζονται 3 εκπρόσωποι του κράτους, 3 εκπρόσωποι των εργαζομέ-

νων, 2 εκπρόσωποι των μετόχων και ένας του Δήμου Πειραιά.

Μέσα σ' αυτό το συμβούλιο είναι αρκετά πιθανό ο Κόκκαλης να έχει πλειοψηφία με τους εκπροσώπους των μετόχων, με το Δήμο Πειραιά όπου έχει αρκετά καλές σχέσεις με το νέο δήμαρχο Αγραπίδη, αλλά και μέσα από τους εκπροσώπους του κράτους και της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Μέσα από ένα τέτοιο "φιλικό" Δ.Σ., ο Κόκκαλης σύμφωνα με αρκετές πληροφορίες ενδιαφέρεται με τη μέθοδο της σύστασης "θυγατρικών εταιρειών" να πάρει στα χέρια του τα "φιλέτα" του Λιμανιού, υπηρεσίες, κοντέϊνερς κ.λπ.

Δεν έχουμε δηλαδή στην πραγματικότητα να κάνουμε με μια κλασική ιδιωτικοποίηση, αλλά με μια ειδική μέθοδο παραχώρησης από την κρατική εξουσία, που ελέγχει το 51% των μετοχών του ΟΛΠ, του Λιμανιού στα νέα σοσιαλφασιστικά τζάκια τύπου Κόκκαλη. Αυτός είναι ο βαθύς λόγος που το ψευτοΚΚΕ "ποιεί τη νήσσα" γι' αυτή την...ιδιότυπη ιδιωτικοποίηση.

Η πρωτοβουλία των 8 συνδικαλιστών βάζοντας σαν κεντρικό ζήτημα την περιφρούρηση της λειτουργίας της Ζώνης, χτυπούσε τα σχέδια του σοσιαλφασισμού, συνολικά για το Λιμάνι. Γι' αυτό και γνώρισε την επίθεση του ψευτοΚΚΕ.

Με ανοιχτές αντιπαράθεσεις μέσα στη Ζώνη και μέσα στις συγκεντρώσεις του Συνδικάτου, και με προκλήσεις, απείλησαν ανοιχτά με "καταστατικά μέτρα" και διαγραφές τους συνδικαλιστές της αντιπολίτευσης...σα διασπαστές! Η ταραχή τους ήταν τόσο μεγάλη μπροστά στην αποκάλυψη και στην απήχηση που είχε στους εργάτες αυτή η κίνηση.

Η κίνηση αυτή έδωσε άλλον αέρα στο δημοκρατικό συνδικαλιστικό κίνημα της Ζώνης, κι αυτό ανεξάρτητα από το συγκεκριμένο αποτέλεσμα στην ψήφιση του νόμου, ένα αποτέλεσμα που σήμερα δεν μπορεί να είναι θετικό εξαιτίας των πολιτικών και συνδικαλιστικών συσχετισμών. Όμως, πέρα από την αποκάλυψη του σοσιαλφασισμού η κίνηση αυτή έδειξε έναν άλλο δρόμο για το συνδικαλιστικό κίνημα της Ζώνης, το δρόμο της ανεξάρτητης πάλης του δημοκρατικού κινήματος, με πρωτοβουλίες και συσπειρώσεις πέρα κι ενάντια στο σοσιαλφασισμό.

Δημοσιεύουμε παρακάτω το υπόμνημα των 8 συνδικαλιστών και το κείμενο της τροπολογίας με τις υπογραφές που κατατέθηκαν στη Βουλή, τη Δευτέρα 1η του Φλεβάρη.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ 8 ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΜΕΤΑΛΛΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ

Προς τους:

1. Συναρμόδιους Υπουργούς ΥΒΕΤ, Εμπορικής Ναυτιλίας, Εργασίας και ΥΠΕΧΩΔΕ
2. Πρόεδρο της Βουλής
3. Κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους όλων των κομμάτων
4. Βουλευτές όλων των κομμάτων

Κύριοι,

Με το υπόμνημα αυτό θέλουμε να εκφράσουμε την ανησυχία μας για το μέλλον της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης Πειραιά-Περάματος, εξαιτίας των αλλαγών στο ιδιοκτησιακό καθεστώς του ΟΛΠ που επιχειρούνται με το νομοσχέδιο που μπαίνει προς ψήφιση στη Βουλή.

Στο σχέδιο νόμου, στο άρθρο 3 παράγραφος ζ, προστέθηκε μία διάταξη η οποία αναφέρει: "Να φροντίζει για την ανάπτυξη των δραστηριοτήτων".

Η παράγραφος αυτή δεν υπήρχε στο πρώτο σχέδιο νόμου και το γεγονός αυτό φανερώνει τις προθέσεις της Κυβέρνησης.

Όμως και αυτή η παράγραφος δεν εξασφαλίζει από νομική άποψη τη συνέχιση της λειτουργίας της Ν/ Ζώνης. Διότι αυτή η "φροντίδα" μπορεί να γίνει σε οποιοδήποτε Λιμάνι της Χώρας, στο οποίο συμμετέχει η νέα εταιρεία ΟΛΠ Α.Ε. με βάση το καταστατικό της, ή σε ένα μέρος του λιμανιού του Πειραιά ή μόνο σε κάποια από τις Δεξαμενές.

Μπορούμε μάλιστα να πούμε πως αυτή η παράγραφος προετοιμάζει νομικά "ναυπηγοεπισκευαστικές δραστηριότητες" σε λιμάνια εκτός Πειραιά, όπως στο Βόλο, στο Λαύριο ή στον Αστακό. Βρίσκεται δηλαδή στην αντίθετη κατεύθυνση, στην κατεύθυνση της διάλυσης της Ν/ Ζώνης Πει-

ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΗΣ Ν. ΖΩΝΗΣ ΣΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΕΤΟΧΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΟΛΠ

Κείμενο υπογραφών που συγκεντρώθηκαν μετά από πρωτοβουλία των 8 συμβούλων της αντιπολίτευσης στο Συνδικάτο μετάλλου.

Εμείς οι εργαζόμενοι της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης, που υπογράφουμε αυτό το κείμενο, ασκούμε νόμιμα κατοχυρωμένο συνταγματικό δικαίωμα, να απαιτούμε την κατάθεση και την ψήφιση από την Βουλή της παρακάτω τροπολογίας στο υπό ψήφιση νομοσχέδιο για την μετοχοποίηση του ΟΛΠ:

Στο άρθρο 3

" & ζ. Η εταιρεία καταβάλλει κάθε είδους προσπάθεια για την διασφάλιση της ναυπηγοεπισκευαστικής δραστηριότητας, έτσι όπως αυτή έχει διαμορφωθεί στους επισκευαστικούς ντόκους- Ν. Μώλος Δραπετσώνας, ΔΕΗ, Πέραμα και Κοινοσούρα - και στις δεξαμενές του Οργανισμού.

Οι λιμενικές εξυπηρετήσεις και τα έργα υποδομής για την Ν. Ζώνη βρίσκονται μέσα στα πλαίσια της εξυπηρέτησης του δημοσίου συμφέροντος και του χαρακτήρα της Κοινής Ωφέλειας του νέου οργανισμού "

Με την τροπολογία αυτή πιστεύουμε ότι εξασφαλίζεται νομικά η λειτουργία της Ν. Ζώνης, πράγμα που είναι για το συμφέρον όχι μόνο το δικό μας, αλλά συνολικά για την οικονομία όλου του Πειραιά και της Χώρας γενικότερα.

ραιά- Περάματος.

Την ανησυχία μας αυτή την κάνει ακόμα πιο έντονη το γεγονός ότι στο Νόμο 2642 που δημοσιεύτηκε στο φύλλο 216 της Εφημερίδας της Κυβέρνησης αφήνεται να ρυθμιστεί με Προεδρικό Διάταγμα το θέμα της χωροθέτησης της Ν/ Ζώνης.

Συγκεκριμένα στο άρθρο 2 παράγραφο θ, αναφέρεται:

"Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη είναι χωροθετημένη χερσαία και θαλάσσια έκταση, αιγιαλού και παραλίας, η οποία χωροθετείται σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 6 του παρόντος νόμου..."

Στο άρθρο δε αυτό αναφέρει:

"Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται μετά από πρόταση των υπουργών Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Εμπορικής Ναυτιλίας, σύμφωνα και με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 24 του ν. 1650/ 1986, καθορίζονται η διαδικασία και οι προϋποθέσεις χω-

ροθέτησης των ναυπηγοεπισκευαστικών ζωνών..."

Κύριοι,

Σας στέλνουμε μια συγκεκριμένη τροπολογία η οποία υπογράφεται ενδεικτικά από πάνω από 200 συνάδελφους και η οποία πιστεύουμε ότι αντικαταστήσει την παρ. ζ, θα περιφρουρήσει από νομική άποψη τη συνέχιση της λειτουργίας της Ν/ Ζώνης.

Αυτή είναι η θέληση των χιλιάδων εργαζομένων της

**Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στη Τ.Θυρίδα 8371, Τ.Κ 10010
Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιείστε τον νέο λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα:
160/764962-29 ή την Τ.Θ 8371 Τ.Κ 10010 στο όνομα Κ. Λιακόπουλος**

Ζώνης, η θέληση όλου του παραγωγικού Πειραιά, μιας και σε όλους είναι γνωστό πως η λειτουργία της Ζώνης, δίνει ανάπτυξη σε όλη την πόλη.

Πιστεύουμε πως θα υπάρξει θετική ανταπόκριση στο αίτημά μας και η τροπολογία που προτείνουμε θα κατατεθεί και θα ψηφιστεί στη Βουλή.

Σε αντίθετη περίπτωση δεν θα έχουμε άλλο δρόμο, από τον δρόμο του αγώνα για να υπερασπίσουμε την ανάπτυξη του Πειραιά και της χώρας, μια ανάπτυξη που δένεται με το ψωμί μας, με την ίδια την ύπαρξή μας σαν εργάτες.

Με τιμή

Τα μέλη του Δ.Σ του Συνδικάτου Μετάλλου Πειραιά :

Δ. Γουρνάς, Κ. Λιακόπουλος, Ι. Πολυδέκης, Δ. Μαχαίρας

Γ. Χάλαρης, Σ. Τούλιος, Α. Πολίτης, Α. Παρασκευάς

Πειραιάς, 2 Φλεβάρη 1999

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

15ήμερη εφημερίδα της ΟΑΚΚΕ
Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο Κώστας Λιακόπουλος
Χαλκοκονδύλη 35
5ος όροφος
Τ.Θ. 8371
Τ.Κ. 100 10 Αθήνα
Τηλ.-Φαξ. 5232553
Ετήσια συνδρομή: 5.000
Εξαμηνιαία: 2.500

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΤΕΣ

συνέχεια από τη σελ. 1

Αυτοί που επικαλούνται τις πιέσεις των νεοδημοκρατών ενάντια στις καταλήψεις του 1990 με τον Κοντογιαννόπουλο, και τις συγκρίνουν με τις σημερινές ξεχνάνε ότι τότε το σχολείο που αντιστεκόταν ήταν γεμάτο μαθητές που στήριζαν με την ψυχή τους την κατάληψη και ότι οι διαμαρτυρόμενοι γονείς ήταν αποκλειστικά ενός κόμματος που είχε φανατικά κινήσει το μηχανισμό της βίας του.

Τώρα αντίθετα οι συνελύσεις και οι συγκεντρώσεις των γονιών έξω από τα σχολεία έδιναν μια πολιτική ομοφωνία ασύλληπτη. Δίπλα στις καταλήψεις ανοιχτά δεν τολμούσαν να ταχθούν μετά τις γιορτές ούτε οι γονείς του ψευτοΚΚΕ. Το παλλαϊκό μέτωπο είχε πρωτοφανή ευρύτητα.

Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες ο σοσιαλφασισμός έπαιξε τα τελευταία του χαρτιά και τα έκαψε. Έβγαλε την ΟΛΜΕ εντελώς μπροστά να υποστηρίξει μαχητικά τις καταλήψεις και να διαπραγματεύεται αυτή, και όχι οι μαθητές, με τον υπουργό δείχνοντας έτσι τον αληθινό υποκινητή. Κατέβασε πρόωρα τους Παττάκηδες στους δρόμους για να δώσουν, αυτοί οι χρεοκοπημένοι, ζωή στους μισοπεθαμένους μαθητές και ξεσκέπασε έτσι όσο ποτέ άλλοτε τον πολιτικό τους ρόλο. Τέλος κατέβασε και τους "εργάτες" όλη δηλαδή εκείνη τη φαιοκόκκινη, γραφειοκρατική πανούκλα της αντιπολίτευσης της ΓΣΕΕ, που αποτελείται από κνίτες, συνασπισμούς και καραμανλικούς.

Με αυτό τον τρόπο βγήκε στο φως όλη η σαπισμένη γερουσία του σοσιαλφασισμού, όλες οι μισητές συντεχνίες που κρύβονταν πίσω από τα γελαστά προσωπάκια, όλοι αυτοί οι παλιοί ποινικοί της πολιτικής που σαν ήρωες του Ντίκενς έβγαλαν στο κλαρί τους νεολαίους για να διαπράξουν βρωμίες για δικό τους λογαριασμό. Όλοι πια είχαν παρελάσει μπροστά στο λαό πίσω από τα "παιδάκια".

Τότε και τα "παιδάκια" είναι φυσικό που άρχισαν να μυρίζονται τη δουλειά και εξαφανίστηκαν από τις καταστροφικές λιτανείες Ομόνοια-Σύνταγμα, που νέκρωναν το κέντρο της Αθήνας και γέμιζαν φωτιές τα δελτία ειδήσεων.

Η σκηνή άρχισε να καταρρέει από παντού.

Έτσι ήρθε το τέλος. Η καλύτερα το τέλος μιας πρώτης πολύ επικίνδυνης φάσης.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΗΤΤΑ ΤΗΣ ΟΛΜΕ

Αυτό το τέλος βρίσκεται σαν μεγάλο τραυματία την ΟΛΜΕ. Πρόκειται για την τρίτη ήττα που δέχεται αυτή η συμμορία μέσα σε τρία χρόνια.

Το φθινόπωρο του '97 έχασε τον "αγώνα" για την "αξιοπρέπεια" των καθηγητών, όπως ονόμασε την εκστρατεία για τις αυξήσεις στους μισθούς τους. Το καλοκαίρι του '98 έχασε τη μεγάλη μάχη των αδιόριστων ενάντια στις εξετάσεις

του ΑΣΕΠ. Τώρα έχασε τη μεγαλύτερη μάχη της μέσω των μαθητών. Μαζί με αυτήν έχασε και κάθε κύρος γιατί τώρα αποκαλύφθηκαν οι υστερόβουλοι και χαμερπείς στόχοι που κρύβονταν πίσω από όλους αυτούς τους "αγώνες". Η πολυδιάσπαση της ηγεσίας της ΟΛΜΕ λίγο μετά το ναυάγιο των συνομιλιών με τον Αρσένη και η αδυναμία της να δώσει έστω μια απάντηση στον Αρσένη είναι η πιο κορυφαία εκδήλωση εσωτερικής κρίσης. Αυτή η κρίση έφτασε και στη γελοιοποίηση όταν οι τραμπουκοί του ΝΑΡ, μέλη της ηγεσίας της ΟΛΜΕ, έβαλαν τους μαθητές τους να διακόψουν τη συνεδρίαση της ΟΛΜΕ σύμφωνα με τη μέθοδο που ο σοσιαλφασισμός έχει διδάξει για να διαλύει τις συνελύσεις στα Πανεπιστήμια. Η ΟΛΜΕ δηλαδή σάπισε και μέσα της όταν η μικροαστική της πτέρυγα των ναρίτικων ταγμάτων εφόδου, συγκρούστηκε με την καθ' αυτό χιτλερική κνίτικη τάση που ήθελε κάποιου είδους διαπραγματεύση με τον Αρσένη. Όμως η έσχατη αιτία αυτής της κρίσης βρίσκεται στο γεγονός ότι όχι μόνο ο λαός δεν σέβεται πια αλλά ούτε οι καθηγητές δεν ακολουθούν και δεν λογαριάζουν την ΟΛΜΕ. Η ΟΛΜΕ κηρύσσει απεργίες και δεν ακολουθεί κανείς.

ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΥ ΣΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ

Στο μέτωπο των ιδίων των μαθητών δεν ξέρουμε ακόμα αν ο σοσιαλφασισμός θα δοκιμάσει την ίδια απομόνωση. Οι καθηγητές χρειάστηκαν χρόνια για να μάθουν και να σιχαθούν την ΟΛΜΕ και τα κόμματα που την κινούν. Οι μαθητές χρειάστηκε να μάθουν πολλά σε λίγο χρόνο. Είναι σίγουρο ότι οι κνίτες δεν κατάφεραν να τους σύρουν στενά πίσω τους. Δεν είναι τυχαίο ότι το λεγόμενο Συντονιστικό, καπέλο της ΚΝΕ, απέτυχε να γίνει συνδικαλιστική έκφραση των μαθητών και ποδοπατήθηκε από αυτούς όταν ο Αρσένης κάλεσε τα 15 μέλη σε συνάντηση, και αυτά πήγαν και συζήτησαν μαζί του. Αυτή η πετυχημένη παράκαμψη του κνίτικου συντονιστικού ήταν η πιο μεγάλη οργανωτική ήττα του σοσιαλφασισμού όλο αυτό το διάστημα.

Πάντως το κύρος του Συντονιστικού χτυπήθηκε και από την εσωτερική διάσπαση του σοσιαλφασισμού μέσα στους μαθητές. Έτσι ως το τέλος οι Ναρίτες, που εκφράζουν τη μικροαστική ακροδεξιά και οι αναρχικοί, που γενικά εκφράζουν το λούμπεν, υπονόμισαν την οργανωτική ηγεμονία του ψευτοΚΚΕ μέσα στο αντιδραστικό αυτό κίνημα. Αυτοί σε ένα μεγάλο βαθμό, αν και ακολούθησαν όπως πάντα δουλικά την γενική του πολιτική, του πριόνισαν το κύρος. Αλλά όλα αυτά τα ρεύματα, όλο αυτό το μαύρο μέτωπο, δεν κατάφερε να τραβήξει μαζί του πολιτικά τη μάζα των μαθητών. Δεν είναι τυχαίο ότι σε κανένα σημείο, σε καμία διαδήλωση, σε κανένα σύνθημα δεν τόλμησαν να πε-

ράσουν ούτε τον κνίτικο αντιερωπαϊσμό, ούτε τον ναρίτικο "αντικαπιταλισμό", ούτε τον αναρχικό λούμπεν αντικρατισμό.

Τα παραπάνω ωστόσο δεν σημαίνουν ότι η επίδραση του σοσιαλφασισμού πάνω στους μαθητές πρέπει να υποτιμηθεί. Δεν χρειάζεται καμία επανάπαυση.

Μέσα στους μαθητές πολιτικά οργανωμένος αυτή τη στιγμή είναι μόνο ο σοσιαλφασισμός με τις διάφορες φράξιές του. Και παντού σε όλη την Ελλάδα υπάρχουν μερικές εκατοντάδες και μερικές χιλιάδες "παιδιά" που δοκίμασαν "αίμα" δηλαδή κράτησαν σαδιστικά ακίνητους χιλιάδες ανθρώπους, έδειραν οδηγούς και σπάσανε αυτοκίνητα. Ακόμα διεκπεραίωσαν με επιτυχία καταλήψεις - πραξικοπήματα, εφάρμοσαν αντιδημοκρατία στις ψηφοφορίες, έμαθαν να μισούν το μεγάλο πλήθος όταν ήταν ενάντια τους και έμαθαν να φτύνουν τους γονείς τους.

Για αυτές τους τις ενέργειες δεν τιμωρήθηκαν ποτέ. Αυτός ο φασισμός λοιπόν θα διατηρήσει κάποιες δυνάμεις. Οι κνίτες και οι άλλοι σοφασίστες θα κρατήσουν ένα μεγάλο μέρος του στρατού αυτού. Δεν πρέπει να έχουμε αυταπάτες. Ο λαός θα συνεχίσει να είναι ανήμπορος απέναντι σ' αυτές τις νεοαζιστικές πράξεις ομηρίας, όσο δεν αποκτά δικές του ισχυρές πολιτικές οργανώσεις.

Η χειρότερη πλευρά αυτές τις μέρες της δράσης της κυβέρνησης Σημίτη είναι ότι δεν έδωσε την πάλη πολιτικά ενάντια στα μπλόκα, ούτε ενάντια στην πραξικοπηματική πλευρά των καταλήψεων. (Η γενική καταγγελία των καταλήψεων, που είναι μια μορφή απεργίας των μαθητών, βοηθάει τους κνίτες να συσπειρώνουν μαζί τους, τους μαθητές). Ιδιαίτερα στο ζήτημα των μπλόκων οι σοσιαλ-ναζί έχουν κάνει ένα βήμα προς τα μπρος αφού τα παγιοποίησαν σαν μια μέθοδο "λαϊκής πάλης", έστω μισητή. Μετά από ένα κίνημα πολιτικής καταγγελίας των φασιστών που κλείνουν τους δρόμους, μετά από προειδοποιήσεις και μετά από απαίτηση σε όλα τα κόμματα να τοποθετηθούν, θα έπρεπε οι νεαροί τραμπουκοί να συλλαμβάνονται και να καταδικάζονται πνιγμένοι μέσα στο λαϊκό μίσος.

ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΘΟΥΜΕ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟ

Αλλά το να ζητάει κανείς κάτι τέτοιο από μια κυβέρνηση που τα μισά της ισχυρά μέλη είναι στο βάθος με τους τραμπουκισμούς είναι ΠΑΡΑ πολύ. Ήδη ήταν πολύ που ο Σημίτης κράτησε στις εσωκομματικές πιέσεις για την εγκατάλειψη του Αρσένη αν και το βάρος της μάχης έπεσε κυρίως στις πλάτες του δεύτερου. Σε δύο περιπτώσεις μετά τις γιορτές, δηλαδή στην πιο κρίσιμη εποχή, ο Σημίτης άφησε να σέρνονται στον φιλοκυβερνητικό τύπο οι φήμες, που έδιναν φωτιά στις καταλήψεις, ότι ζητάει υποχωρήσεις από τον Αρσένη και του δίνει όριο κάποιων ημερών να λύσει το ζήτημα. Ότι

άλλωστε η γραμμή για διαπραγματεύσεις και για υποχωρήσεις υπήρχε, αποδείχτηκε από τις ακατάλληλες και επικίνδυνες για την στιγμή που έγιναν και πρώτες και δεύτερες.

Είναι φανερό λοιπόν ότι η μάχη με τον σοσιαλφασισμό θα συνεχιστεί στο μέλλον με μεγαλύτερη ένταση και μέσα στο χώρο της εκπαίδευσης. Όσο δεν υπάρχει ούτε μια οργανωμένη δημοκρατική δύναμη στα σχολεία και τα Πανεπιστήμια, οι νεοαζι θα κυριαρχούν, όσες ήττες και να δοκιμάσουν στις επελάσεις τους. Είναι πραγματικά ανησυχητικό το γεγονός ότι στα Πανεπιστήμια, όπου συνήθως καθρεφτίζονται με τον πιο λεπτομερειακό τρόπο τα πολιτικά ρεύματα, όλες οι δυνάμεις είναι τώρα του μαύρου μετώπου. Η νεολαία του ΠΑΣΟΚ και η ΟΝΝΕΔ που ως πρόσφατα ήταν ενδιάμεσες δυνάμεις, έχουν γίνει τώρα ουρά του σοσιαλφασισμού. Η κυριαρχία του σοφασισμού ειδικά μέσα στη νεολαία του ΠΑΣΟΚ είναι δείγμα της δυσκολίας της εποχής και του βαριού καθήκοντος που πέφτει στις πλάτες των δημοκρατών να δημιουργήσουν πάσει θυσία και γρήγορα έναν δημοκρατικό πόλο μέσα στο χώρο της εκπαίδευσης. Ειδικά τώρα οι σοσιαλφασίστες καθηγητές στα σχολεία θα λυσάξουν και θα συνεχίσουν τις επιθέσεις τους με εκτεταμένο σαμποτάζ ενάντια στη μεταρρύθμιση. Θα σαμποτάρουν την αναπλήρωση των χαμένων ωρών. Θα σαμποτάρουν τις εξετάσεις. Θα σαμποτάρουν την αξιολόγηση.

Ο σοσιαλφασισμός δεν μπορεί να νικηθεί μόνο με την κοινή γνώμη, και ακόμα λιγότερο δεν μπορεί να νικηθεί από τα κάπως δημοκρατικά κομμάτια της αστικής τάξης. Ο σοσιαλφασισμός μπορεί να νικηθεί, δηλαδή να νικηθεί σε βάθος, μόνο από μια αληθινή λαϊκή αριστερά.

Πρέπει να μας απασχολήσει πολύ και να εμβαθύνουμε στο γεγονός ότι οι σοσιαλφασίστες τόσο

του Περισσού όσο και της ΟΛΜΕ στη δεύτερη φάση αυτής της μάχης των καταλήψεων, αμέσως μετά τις γιορτές, για να πετύχουν τους στόχους τους, εγκατέλειψαν τη μεσοβέζικη, επιφανειακή κριτική στο νόμο Αρσένη (π.χ μετεξεταστέοι, υλικοτεχνικά) και χρησιμοποίησαν επιχειρήματα που μοιάζουν με την αριστερή κριτική που κάνουμε και εμείς στο νόμο. (Όχι στο Λύκειο της επιλογής στα Πανεπιστήμια, όχι στα θρησκευτικά και στην ιστορία που φορτώνουν τα θετικά μαθήματα κ.λπ.). Αυτή η κριτική ήταν αντίθετη στο αρχικό πρόγραμμα του σοσιαλφασισμού το οποίο είχε εμφανιστεί στις παλιότερες προτάσεις της ΟΛΜΕ για το Λύκειο. Αυτή λοιπόν η πιο "αριστερή" έκφραση του σοφασισμού ήταν υποχρεωτική για να τον ενώσει με το πλατύ μαθητικό ρεύμα.

Αν λοιπόν θέλουμε σ' αλήθεια να ξεριζώσουμε τον σοφασισμό μέσα στους μαθητές και να στήσουμε μέσα στα σχολεία και στα Πανεπιστήμια έναν δημοκρατικό πόλο πρέπει να γκρεμίσουμε και την "εύκολη" δήθεν αριστερή κριτική του νόμου, η οποία έχει σαν στόχο, στις δοσμένες συνθήκες, να φέρει την ίδια διάλυση στην εκπαίδευση που φέρνει στη βιομηχανία ο "εύκολος" δηλαδή ο μικροαστικός αντικαπιταλισμός.

Αυτό είναι το ειδικό φορτίο που πέφτει σήμερα στους συντρόφους μας. Το αντι-σοσιαλφασιστικό μέτωπο πρέπει να αξιοποιήσει κάθε δημοκρατική αντίσταση στα αίση των τραμπουκίων, όμως πρέπει να πάει πολύ πιο βαθιά και πολύ πιο κριτική και στο επίπεδο της θεωρίας και στο επίπεδο της οργάνωσης.

Την ήττα του μαύρου μετώπου σ' αυτή τη μάχη δεν πρέπει να την δούμε σαν απαλλαγή από αυτό αλλά σαν μια προϋπόθεση για να συγκροτηθεί όσο πιο γρήγορα γίνεται η αριστερή και δημοκρατική αντίσταση.

Το ψευτοΚΚΕ κυριαρχεί απόλυτα στο μαύρο μέτωπο

Την Τρίτη 26 Γενάρη 1999, το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ αποχωρεί από το διάλογο με τον Γ. Αρσένη. Λίγο αργότερα το κνίτικο συντονιστικό σχολείων Αθήνας δηλώνει ότι η μόνη επιλογή της κυβέρνησης είναι να υποχωρήσει. **Εντελώς "συμπτωματικά" η ανακοίνωση αυτή στάλθηκε από το φαξ της ΟΛΜΕ (Καθημερινή, 27/1/99).**

Από τις συζητήσεις αυτές της ΟΛΜΕ με τον Αρσένη αποχώρησαν σχεδόν απ' την αρχή τα μέλη του Δ.Σ. που ανήκουν στο ψευτοΚΚΕ, Σάββας Σάββας και στο μικροαστικό εξωκοινοβουλευτικό συρφετό, Θ. Βουρεκάς. Λίγο μετά, το βράδυ της 25^{ης} Γενάρη αποχωρεί και ο Αντωνάκος της Ν.Δ. λόγω "ανειλημμένης υποχρέωσης". Στις 26 Γενάρη το βράδυ (και ενώ ο διάλογος της ΟΛΜΕ με τον Αρσένη συνεχιζόταν), ο Αντωνάκος δήλωνε στα ραδιόφωνα πως "δεν βλέπει διέξοδο". Μετά την αποχώρηση της ΟΛΜΕ, ο εκπρόσωπος της Ν.Δ. Σηπλιωτόπουλος δήλωνε πως "έπεσαν οι μάσκες" και "δεν ήταν στις προθέσεις των Σημίτη και Αρσένη, η ειλικρινής αναζήτηση λύσεως" (στο ίδιο).

Όλο το σοσιαλφασιστικό μέτωπο σε αγαστή αρμονία με μάεστρο το ψευτοΚΚΕ.

ΧΡΥΣΑΥΓΙΤΕΣ ΚΑΙ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΤΕΣ ΕΡΕΘΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΤΟΥ ΤΕΛΟΓΛΟΥ

Την Τετάρτη 20 Γενάρη παρουσιάστηκε στο ΜΕΓΑ στην εκπομπή "Μαύρο Κουτί" ένα ρεπορτάζ του Τ. Τέλογλου με θέμα τη ναζιστική "Χρ. Αυγή".

Για πρώτη φορά μετά από πολύ καιρό μπήκε και μάλιστα σε τόσο πλατιά κλίμακα το ζήτημα της νομιμότητας και της δράσης των ναζιστών. Ήταν μια πολύ θετική κίνηση που τοποθετούσε το "εκτός νόμου", αποκάλυπτε το ναζιστικό χαρακτήρα της "Χρ. Αυγής" και ιδιαίτερα την τραμπούκικη δράση της. Αλλά δεν σταμάτησε εκεί. Εφτασε μέχρι τη σκιαγράφιση της ναζιστικής ιδεολογίας σήμερα δηλ. του αντιαμερικανισμού και της προπαγάνδα της Χρ. Αυγής ότι "είναι η αριστερά της εποχής μας" όπως δήλωσε στην εκπομπή ο Ν. Γ. Μιχαλολιάκος. Ταυτόχρονα παρουσίασε το ναζιστικό χαρακτήρα της "Βουλής των Εφή-

βων" όταν έδειξε ένα μέλος της ο οποίος ήταν μέλος της "Χρ. Αυγής" να αγορεύει στο έδρανο της Βουλής μπροστά στους βαριεστημένους βουλευτές και τον πρόεδρο της Βουλής Κακλαμάνη. Ο σκεπτόμενος άνθρωπος είχε μπροστά του ολόκληρο το έδαφος, πάνω στο οποίο μια δήθεν περιθωριακή ναζιστική γκρούπα μπορεί να βρεθεί βασικός παράγοντας του πολιτικού σκηνικού κάτω από την κάλυψη όλων των κοινοβουλευτικών κομμάτων.

Γι' αυτό ενόχλησε τόσο πολύ τους ναζιστές της "Χρ. Αυγής" ώστε αυτοί αφιέρωσαν μια ολόκληρη σελίδα της εφημερίδας τους (αρ. φ. 265, 19/1-4/2/99) για να απολογηθούν. Δηλώνουν σε άρθρο τους ότι: "δεν είμαστε κομμουνιστές για να κάνουμε την "αυτοκριτική" μας κι έτσι όσα θα αναφερθούν παρακάτω δεν έχουν σκοπό ούτε απολογία, ούτε διορθώσεως των κα-

κώς γενομένων, αλλά απλά να αποδείξουμε πως δουλεύει το περίφημο σύστημα". Ωστόσο σε ξεχωριστό άρθρο προσπαθούν να αποτινάξουν την κατηγορία του ναζιστή και να δηλώσουν εθνικιστές. Αλλά γίνονται γελοίοι όπως πολλοί πριν από αυτούς που προσπάθησαν το ίδιο. "Είμαστε εθνικιστές και όχι ναζιστές, πρώτα απ' όλα για λόγους καθαρά γλωσσικούς. Γιατί είμαστε περήφανοι, να χρησιμοποιούμε τη γλώσσα των θεών, τη γλώσσα του Πλάτωνος και του Αριστοτέλους κι όχι κάποια ξένη γλώσσα, όπως η γερμανική από την οποία προέρχεται ο όρος "ναζιστής". Παλαιότερα πριν από χρόνια, χρησιμοποιείτο στα κείμενα του κόμματός μας ο όρος εθνικοσοσιαλισμός. Το γεγονός ότι τώρα χρησιμοποιούμε τους όρους εθνικισμός και κοινωνικός εθνικισμός δεν σημαίνει ότι αλλάξαμε ιδέες. Απλά θεωρούμε περισ-

σότερο πολιτικά δόκιμο το να χρησιμοποιούμε αυτούς τους όρους γιατί είναι γεγονός ότι ο όρος "εθνικοσοσιαλισμός" προκαλεί παρανοήσεις μετά από έναν ωκεανό προπαγάνδας πενήντα ολόκληρων ετών".

Αν το "Μαύρο κουτί" ενόχλησε τους ναζιστές, άλλο τόσο φαίνεται ότι ενόχλησε και την υποτιθέμενη αριστερά, τόσο μέσα όσο κι έξω από το Κοινοβούλιο.

Σε σχόλιο της, η εφημερίδα Εποχή, 24 Γενάρη γράφει: "Αν σας έλειψαν μην ανησυχείτε, τα ιδιωτικά ΜΜΕ τους έχουν πάντα ζωντανούς!"

Ο λόγος για τη Χρυσή Αυγή, που "χωρίς λόγο κι αιτία" η έγκυρη εκπομπή "Μαύρο Κουτί" του Mega (Τετάρτη, 20.1.99) της έδωσε βήμα για να παρουσιάσει τη φασιστική ιδεολογία της. Ποιοι λόγοι ενημέρωσης (;) επιβάλλουν τη συχνή προβολή της νεοναζιστικής οργά-

νωσης; Γιατί μεγάλα ΜΜΕ (Mega, Ελευθεροτυπία) σε τακτά χρονικά διαστήματα δίνουν βήμα στις ρατσιστικές απόψεις;"

Τα ίδια έγραφε και ο Ριζοσπάστης εκείνες τις μέρες. Αυτοί οι υποτιθέμενοι αντιναζιστές ενόχλούνται όχι μόνο γιατί οι ναζιστές αναπτύσσονται, αλλά γιατί τα ΜΜΕ αναφέρονται σ' αυτούς! Γιατί θυμίζουν δηλαδή σε μια δημοκρατική μάζα τον καρκίνο της σημερινής δημοκρατίας. Η πραγματική τους ενόχληση προέρχεται από το γεγονός ότι διατηρούν κοινή πολιτική γραμμή με τη "Χρ. Αυγή" σε όλα τα μεγάλα διεθνή και ευρωπαϊκά ζητήματα.

Μαζί ενάντια στην Ε. Ένωση και το ΝΑΤΟ, μαζί ενάντια στην Τουρκία, μαζί στα "κινήματα" των αγροτών, των καθηγητών και των μαθητών. Να, γιατί τους ενόχλησε το ρεπορτάζ του Τέλογλου.

Ανενόχλητοι οι ναζιστές διαδηλώνουν στο έδαφος των Χριστόδουλων

Για μια ακόμη χρονιά, οι ναζιστές έκαναν την εμφάνισή τους στην πλατεία Κλαυθμώνος για να τιμήσουν την επέτειο των Ιμίων, το βράδυ του Σαββάτου, 30/1. Παρατάχθηκαν μπροστά από το άγαλμα του Κολοκοτρώνη, καμιά εκατοστή ένστολοι συμμορίτες, μέλη της Χρυσής Αυγής και της ΒΕΟ (!). Εκεί: "οι ομιλητές εκφώνησαν διαπύρειους για την "εθνική ήττα των Ιμίων", έκαψαν σημαίες της Τουρκίας και κραύγασαν κατά των ξένων στην Ελλάδα" (Ελευθεροτυπία, 1/2/99). Ύστερα, με την ανοχή πάντα της αστυνομίας έκαναν πορεία στη Βουλή. Ανάλογη εκδήλωση πραγματοποιήθηκε και στη Λάρισα διοργανωμένη από τον Πατριωτικό Σύνδεσμο Θεσσαλίας με συμμετοχή του αντίστοιχου συλλόγου Κατερίνης αλλά και Χρυσ αυγιτών απ' τη Θεσσαλονίκη. Κι εκεί κήκε τούρκικη σημαία (Ε, στο ίδιο).

Τις εκδηλώσεις αυτές σιγοντάρει αντικειμενικά ο Χριστόδουλος, ο οποίος με αφορμή την επέτειο των Ιμίων δήλωσε τα εξής: "Δεν αντέχει αυτός ο τόπος και ιδίως η νεολαία μας, δεν αντέχουν τέτοιου είδους ταπεινώσεις. Γιατί εμείς έχουμε διδαχθεί ότι πρέπει να στεκόμαστε όρθιοι πάνω στις επάλξεις μας. Όταν οι λεγόμενοι σύμμαχοι μας είναι αυτοί που μας πιέζουν για να κάνουμε υποχωρήσεις στα δίκαια αιτήματά μας και στις δίκαιες τοποθετήσεις μας. Αυτοί είναι εκείνοι που μεθοδεύουν τη συρρίκνωση της Ελλάδας. Εν ονόματι μιας δήθεν φιλελεύθερης και φιλήσυχης και φιλερηνικής συμβίωσης με τους γείτονες μας.

Όλοι πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι όταν οι άλλοι δεν μας σέβονται για την αξία και την ιστορία που έχουμε, πρέπει να μας φοβούνται διότι τότε μόνο μας υπολογίζουν.

Και χαίρω διότι πληροφορούμε ότι τώρα γίνονται νέες παραγγελίες όπλων προκειμένου η χώρα μας να γίνει ακόμα πιο αξιόμαχη απ' ό,τι είναι".

Χριστόδουλος και Χρυσή Αυγή συναντιούνται στον σοβινισμό τους, αλλά οι δρόμοι τους χωρίζονται πολιτικά εκεί που ο σοβινισμός του Χριστόδουλου στρέφεται ενάντια στο πανσλαβικό όνειρο της νεοσαρικής Ρωσίας. Γι' αυτό το ρωσόδουλο μέτωπο τον κατηγορεί για σοβινιστή, ενώ τον έχει στη μπούκα και γιατί διαφοροποιήθηκε στο θέμα της παιδείας.

Βέβαια, τα εμπρηστικά κηρύγματα του Χριστόδουλου συγκεντρώνουν σαν ιδεολογικός μαγνήτης παλιά υπεραντιδραστικά στοιχεία όπως οι φιλοβασιλικοί της Ν.Δ. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο Μάνος Μανωλάκος, μέλος της ΚΕ της ΝΔ και πρόεδρος της Βασιλικής Ένωσης Γιαννιτών, τοπικό στέλεχος της ΝΔ, ο οποίος δήλωσε ότι: "Ευχόμαστε γρήγορη επαναφορά του βασιλιά Κωνσταντίνου, τη μοναδική ελπίδα. Το φως άρχισε να φαίνεται, είναι ο αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, περιμένουμε τώρα την ελπίδα". Ο φιλοναζιστής αρχηγός του κόμματος Κ. Καραμανλής έχει συσπειρώσει γύρω του όλη την παλιά αντίδραση και την καθυστέρηση για να τη χρησιμοποιήσει αργότερα στα σκοτεινά του σχέδια.

Δυσκολεύονται να φτιάξουν στρατό οι Πατάκηδες

Νέες ευχάριστες ειδήσεις μας έρχονται από τη Θεσσαλία

Ο σοσιαλφασισμός δοκίμασε δύο απανωτές αποτυχίες στο διάστημα που μεσολάβησε από την τελευταία μας ανταπόκριση.

Στον αγροτικό τομέα, το ψευτοΚΚΕ και οι εφεδρείες του έχουν καταβάλει υπεράνθρωπες προσπάθειες να μαζέψουν κόσμο από την ύπαιθρο, και να τον ρίξουν στα μισητά από το λαό, μπλόκα.

Το σχέδιο τους είναι να ξεκινήσουν από τις περιφέρειες των Θεσσαλικών νομών με "συμβολικούς" αποκλεισμούς, και στη συνέχεια μετρώντας τις δυνάμεις τους να συμπυκνωθούν στον κόμβο της ΒΙΟ-ΚΑΡΠΕΤ στη Λάρισα.

Μέχρι αυτή την ώρα η πρώτη φάση του σχεδίου δείχνει να ναυαγεί.

Συγκεκριμένα, στα Τρίκαλα οι αγροτοφασίστες είχαν δώσει στη δημοσιότητα πρόγραμμα "αγωνιστικών" κινητοποιήσεων το οποίο περιλάμβανε αποκλεισμό της γέφυρας "Καραβοπόρος" στην Εθνική οδό Τρικάλων - Άρτας. Όμως δεν κατάφεραν να το υλοποιήσουν αφού πολύ λίγα τρακτέρ βρέθηκαν διαθέσιμα γι' αυτή τη βρομοδουλειά. Αυτοί βεβαίως αποδώσαν την αποτυχία τους στις άσχημες καιρικές συνθήκες, αλλά όλοι γνωρίζουν πως ο πραγματικός λόγος δεν ήταν αυτός.

Από τις πληροφορίες που διαθέτουμε φαίνεται ότι ο σοσιαλφασιστικός στρατός έχει κάποιο σχετικό όγκο δυνάμεων στην Καρδίτσα, στα Φάρσαλα, και στον Πολύκαμπο της Λάρισας όπου ηγείται ο δήμαρχος Κοκκινούλης (Ν.Δ.), αλλά σε καμία περίπτωση αυτός ο όγκος δεν αποτελεί ασφαλή παράγοντα ομηρίας της χώρας. Πάντως μέχρι τις 8 Φλεβάρη θα φανούν τα αποτελέσματα.

Στο χώρο της εκπαίδευσης, ο σοσιαλφασισμός γεύτηκε άλλη μια ήττα, αυτή τη φορά απ' τους δασκάλους.

Στην έκτακτη Γ.Σ. του Συλλόγου Δασκάλων-Νηπιαγωγών που έγινε στις 3/2 στα Τρίκαλα, καταψηφίστηκε με συντριπτική πλειοψηφία η πρόταση της ΔΟΕ για 48ωρη απεργία με αίτημα την κατάργηση του Ν 2525/97. Η συμμετοχή των εκπαιδευτικών ήταν πρωτοφανής για τα χρονικά, κάτι που σχολιάστηκε ιδιαίτερα από τα τοπικά ΜΜΕ.

Κόλαφος από τον Άρειο Πάγο στους σκοταδιστές

Μετά την απαγορευτική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης ενάντια στη χρήση του λήμματος "Βούλγαρος" στο λεξικό Μπαμπινιώτη, ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, Παν. Δημόπουλος άσκησε αναίρεση την οποία δέχθηκε με πρόσφατη απόφαση του ο Άρειος Πάγος, ακυρώνοντας την απόφαση του δικαστηρίου της Θεσσαλονίκης.

Συγκεκριμένα 31 από τα 48 μέλη αποφάσισαν ότι παρόλο που η ερμηνεία του λήμματος "Βούλγαρος" είναι προσβλητική για τους Θεσσαλονικείς, ωστόσο δεν είναι παράνομη μιας και έγινε στα πλαίσια επιστημονικού έργου. Τα μέλη αυτά επικαλέστηκαν αναλογικά τη διάταξη 367 του Π.Κ. σύμφωνα με την οποία "δεν αποτελούν άδικη πράξη οι δυσμενείς κρίσεις για επιστημονικές, καλλιτεχνικές και επαγγελματικές εργασίες". Επικαλέστηκαν επίσης τη συνταγματική αρχή της ελευθερίας της επιστημονικής έρευνας η οποία είναι "υπέρτερη εκείνης που προστατεύει την προσωπικότητα του ατόμου" (Ελευθεροτυπία, 22/1/99). Από τα 31 αυτά μέλη, 17 (μεταξύ αυτών και ο πρόεδρος Στ. Ματθίας) θεώρησαν ότι η ερμηνεία του λήμματος όχι μόνο δεν είναι παράνομη, αλλά ούτε καν προσβλητική και μόνο 11, συντάχθηκαν με την ποινικοποίηση της επίμαχης λέξης.

Η απόφαση αυτή του Αρείου Πάγου αναμένεται να επηρεάσει θετικά υπέρ του Μπαμπινιώτη την εκδίκαση των κύριων αγωγών (η απόφαση που ακυρώθηκε ήταν αυτή που εκδόθηκε για την αίτηση των ασφαλιστικών μέτρων, οι κύριες αγωγές δεν έχουν εκδικασθεί), και αποτελεί ένα ισχυρό ράπισμα κατά των σκοταδιστών αντιπάλων της ελευθερίας στη σκέψη και στο λόγο.

Η διεύθυνση της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας στο Internet:
<http://users.hellasnet.gr/antinazi> • e-mail:
antinazi@hellasnet.gr

ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Ο ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΑΚΩΡΥΧΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Τα θεσσαλικά τρακτέρ κάθε τέτοια εποχή είναι μια σταθερή εκδήλωση του σοσιαλφασισμού που έχει γίνει πολύ αντιπαθητική μέσα στις μάζες και σε πολλούς μισπητή.

Όμως αυτές οι μέθοδοι βίαιης επέμβασης και ομηρίας πληθυσμών δεν είναι καθόλου ελληνικό μονοπώλιο. Πρόσφατα οι ρώσοι ανθρακωρύχοι κάτω από την καθοδήγηση των εθνικοκομμουνιστών του Ζιουγκάνοφ έκλεισαν τις σιδηροδρομικές γραμμές στη Σιβηρία, οι γάλλοι "κνίτες" όλο και πιο πολύ βάζουν τους οδηγούς των φορτηγών να κλείνουν τους δρόμους και να αποκλείουν διυλιστήρια, ενώ οι Πολωνοί αγροφασίστες τελευταία κιόλας χρησιμοποιούσαν το εργαλείο του αποκλεισμού των δρόμων σε ένα κίνημα που ουσιαστικά στρεφόταν ενάντια στην είσοδο της Πολωνίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όμως κανείς από αυτούς τους αποκλεισμούς δεν μπορεί να συγκριθεί σαν πολιτική βία στο όνομα συνδικαλιστικών διεκδικήσεων, με τη βία του μεγάλου ρουμάνικου σοσιαλφασιστικού μηχανισμού που λέγεται κίνημα ανθρακωρύχων της κοιλάδας του Ζίου.

Οι ανθρακωρύχοι αυτής της κοιλάδας, από ευνοούμενοι της δικτατορίας Τσαουσέσκου, έγιναν αργότερα εργαλείο του πιο μαύρου και κομπραδόρικο κομματιού της ρουμάνικης αστικής τάξης, εκείνου το οποίο έχει επικεφαλής του τον πράκτορα του Κρεμλίνου Ιλιέσκου. Κατά κάποιο τρόπο αυτό το ρεύμα, που συνδυάζει εργατικό συντεχνιακό πνεύμα και κρατική γραφειοκρατική εξουσία, είναι το ίδιο με το δικό μας αντιδραστικό συνδικαλιστικό κίνημα των ΔΕΚΟ. Μόνο που εκείνο είναι αφάνταστα πιο θρασύ και επιθετικό γιατί κρύβει μέσα του και μια αληθινή πλευρά ταξικής καταπίεσης και δίκαιης ταξικής περηφάνιας που έχει κατάλληλα διαστρεβλωθεί και μετατραπεί στο αντίθετό της.

Ο ανθρακωρύχος είναι ένας εργάτης του κινδύνου και της κουραστικής και σκληρής δουλειάς. Στο σοσιαλισμό βρέθηκε με ένα πελώριο κύρος και καλό μισθό. Όταν ο σοσιαλισμός νικήθηκε από μέσα και διαστρεβλώθηκε, αυτό το κύρος και αυτή η σχετικά καλύτερη κοινωνική θέση του ανθρακωρύχου απέναντι στο υπόλοιπο προλεταριάτο μετατράπηκε από τους σοσιαλφασίστες σε εργαλείο αστικής δικτατορίας, δηλαδή σε εργαλείο εργατισμού, αντιδιανομενισμού και κρατικισμού.

Το συνδικάτο των μεταλλεργατών της κοιλάδας του Ζίου ήταν λοιπόν αυτό που στα 1990 κατέβηκε στο Βουκουρέστι και ξυλοκόπησε μέχρι αίματος τους δημοκράτες φοιτητές που διαμαρτύρονταν ενάντια στον Ιλιέσκου. Τότε ο Ιλιέσκου είχε ρίξει με στρατιωτικό πραξικόπημα, σαν Ρωσία, τον τριτοκοσμικό δικτάτορα Τσαουσέσκου, σε συνεργασία με τους δυ-

τικόφιλους που είχαν εκφραστή τους τον δημοκράτη Ρομάν. Ο Ιλιέσκου στη συνέχεια έριξε με νέο πολιτικό πραξικόπημα τον Ρομάν και οι ανθρακωρύχοι ανέλαβαν να πνίξουν το εναντίον του δημοκρατικό κίνημα.

Τότε ήταν το 1990. Από τότε μέχρι σήμερα συνεχίζεται δίχως διακοπή η τρομακτική σύγκρουση ανάμεσα στους ευρωπαϊόφιλους δημοκράτες με ηγέτη τώρα τον Πρόεδρο Κωνσταντίνεσκου και τους ρωσόφιλους αντιευρωπαϊστές (πάλι ο Ιλιέσκου επικεφαλής ενός πλατιού αντιευρωπαϊκού εθνικοφασιστικού αθροίσματος από κόμματα). Πρόκειται για το ίδιο πράγμα που γίνεται και στη Βουλγαρία και στην Ελλάδα.

Επειδή τον τελευταίο καιρό η δυτικόφιλη τάση της Ρουμανίας επιχειρεί να κυβερνήσει στ' αλήθεια προσπάθησε να τσακίσει τη ραχοκοκαλιά αυτής της πολιτικής και κοινωνικής αντίδρασης που την εκπροσωπεί το συνδικάτο των ανθρακωρύχων. Έτσι ο επίσης ευρωπαϊόφιλος πρωθυπουργός Ράντου Βασίλε προχώρησε σε μια παραγωγική αναδιάρθρωση των ορυχείων (κλείσιμο μερικών ορυχείων, των πιο παλιωμένων και λιγότερο αποδοτικών, και απολύσεις 2000 από τους 15000 ανθρακωρύχους με αποζημιώσεις).

Έγινε τότε κάτι σαν το δικό μας "κίνημα" της ΕΑΣ πολλαπλασιασμένο επί 100. Οι σοσιαλφασίστες έφτιαξαν αμέσως ένα στρατό 10000 ανθρακωρύχων - τραμπούκων και άρχισαν να βαδίζουν προς το Βουκουρέστι για να ρίξουν την κυβέρνηση, παρέσυραν εύκολα τα πρώτα αστυνομικά μπλόκα και ο Κωνσταντίνεσκου κήρυξε κατάσταση έκτακτης ανάγκης και έστειλε το στρατό να συγκρατήσει τους σοσιαλφασίστες.

Στο σημείο αυτό οι τραμπούκοι άρχισαν διαπραγματεύσεις και ο Κωνσταντίνεσκου τους έδωσε μισθολογικές αυξήσεις 30% και αυτοί υποχώρησαν. Οι ίδιοι πάντως λένε ότι τους διαβεβαίωσε ότι δεν θα γίνουν ούτε οι αναδιρθρώσεις. Αυτό δεν έχει επιβεβαιωθεί, γιατί η συμφωνία δεν ήρθε στην επιφάνεια.

Είναι πιθανό ότι στο τελικό απολογισμό αυτής της σύγκρουσης δεν είναι κερδισμένοι οι σοσιαλφασίστες αλλά ο Κωνσταντίνεσκου. Αυτή πάντως είναι η εκτίμηση των ξένων ανταποκριτών (Μοντ 24-25 Γενάρη), κυρίως επειδή αυτός τόλμησε να κηρύξει την κατάσταση έκτακτης ανάγκης και να κατεβάσει το στρατό. Άλλωστε από τη στιγμή που άρχισε η πορεία και πέρα το βασικό για την ηγεσία των τραμπούκων δεν ήταν τα ζητήματα των ορυχείων, αλλά η πτώση της κυβέρνησης Ράντου Βασίλε μέσα από μια αιματηρή εί-

σοδο των 10.000 τραμπούκων στο Βουκουρέστι.

Το ερώτημα που θα μπορούσε να βάλει κάποιος Έλληνας δημοκράτης αναλυτής είναι το εξής: πως μπορεί μια δημοκρατική κυβέρνηση να κατεβάσει στρατό και να τα βάλει με σοσιαλφασίστες που είναι ντυμένοι εργάτες; Πραγματικά στην Ελλάδα κάτι τέτοιο θα ήταν αδιανόητο για τον απλό λόγο ότι στην Ελλάδα οι σοσιαλφασίστες δεν έχουν ακόμα ξεσκεπαστεί. Χώρες σαν την Ρουμανία και τη Βουλγαρία που έχουν γευτεί σοσιαλφασιστικές δικτατορίες δεκαετιών έχουν μάθει να ξεχωρίζουν το εργατικό από το σοσιαλφασιστικό κίνημα. Εκεί δεν υπάρχει κανένας Σταμούλος, κανένας Πατάκης και κανένας Γαβρήλος που θα μπορούσε να περάσει για προοδευτικός λαϊκός επαναστάτης. Εκεί αυτά τα καθάρματα έχουν βγάλει νύχια και έχουν χύσει αίμα αθώων.

Αυτός είναι ο λόγος που στην Ελλάδα απέναντι στους στρατούς των Σταμούλων, των Πατάκηδων και των Γαβρήλων δεν στέκεται ακόμα ένα κίνημα λαού, αλλά μόνο μια δημοκρατική κοινή γνώμη, και μόνο μια ΟΑΚΚΕ σαν οργα-

νωμένη δύναμη.

Όμως στη Ρουμανία στέκεται ο λαός.

Το 1990 απέναντι στους ανθρακωρύχους και τον αρχιφασίστα ηγέτη τους Μίρο Γκόσμα υπήρχε, όπως είπαμε, το κίνημα των δημοκρατών φοιτητών. Τώρα το 1999 υπήρχε στο Βουκουρέστι μια συγκέντρωση χιλιάδων δημοκρατών στο κέντρο της πόλης έξω από τη Γερουσία που φώναζαν υπέρ της σύλληψης του Μίρο Γκόσμα. Ο Μίρο Γκόσμα είναι από τους ηγέτες του ρουμάνικου νεοναζιστικού P.R.M (κόμματος της Μεγάλης Ρουμανίας), λάτρης και φανατικός πιστός της ορθοδοξίας και βέβαια ρατσιστής οπαδός της εθνικής καθαρότητας της Ρουμανίας. Για το όργιο βίας σε βάρος των φοιτητών το 1990 είχε μπει το 1996 ενάμιση χρόνο φυλακή. Μόλις βγήκε ξανά αρχηγός του συνδικάτου.

Αλλά δεν ήταν μόνο η πολιτική δημοκρατία που φώναζε στο Βουκουρέστι. Ήταν και οι καταπιεσμένοι και απειλούμενοι από τον φασισμό Τσιγγάνοι που ετοιμάζονταν ενάντια στο στρατό του Γκόσμα. Οι Τσιγγάνοι λοιπόν εξοπλίζονταν για να αντιμετωπίσουν τους τραμπούκους με στυλάρια και

...σπαθιά Νίντζα.

Χάρη στη συμφωνία Πρωθυπουργού - Γκόσμα και κυρίως, χάρη στην τοποθέτηση του στρατού 50 χλμ. Έξω από το Βελιγράδι, η σύρραξη στο Βουκουρέστι δεν έγινε. Αυτό δεν σημαίνει ότι ήρθε ησυχία. Το γεγονός ότι οι διαπραγματεύσεις έγιναν μέσα σε ένα μοναστήρι μέσα στο οποίο ο Γκόσμα διαρκώς σταυροκοπιόταν μπροστά στην εικόνα της Παρθένου περιμένοντας τον Βασίλε, λείπει πολλά για την πολιτική πηγή της σύγκρουσης.

Οι ναζιστές ψευτοκομμουνιστές στο "ορθόδοξο" Κρεμλίνο δεν θα αφήσουν σε χλωρό κλαδί τη Ρουμανία, όπως και τη Βουλγαρία, όπως και την Ελλάδα, όπως και όλα τα Βαλκάνια. Αυτός ο χώρος ήταν πάντα αυλή του Τσάρου, όσο υπήρχε Τσάρος στη Ρωσία.

Το μόνο που έχει αλλάξει από εκείνα τα χρόνια είναι ότι ο Τσάρος έχει γίνει πια μισητός στους βαλκανικούς λαούς, τουλάχιστον στους περισσότερους. Οι μόνοι που τον συμπαθούν είναι ακόμα οι Έλληνες. Αλλά αυτοί τον έχουν ζήσει και λιγότερο σαν σοσιαλφασισμό. Αυτή την πείρα την αποκτάνε τώρα.

Οι Ρώσοι δημοκράτες στόχος των ναζιστών γευτοκομμουνιστών

Έχουμε πολλές φορές επισημάνει ότι το νέο κέντρο του χιτλερισμού παγκόσμια μετατοπίστηκε στη Ρωσία. Μόνο που στη θέση του εθνικοσοσιαλισμού βρίσκεται τώρα ο εθνικοκομμουνισμός, δηλ. η σύμφυση των ναζιστών, της τσαρικής μοναρχίας και των ψευτοκομμουνιστών.

Το περασμένο Σαββατοκύριακο (30/31 Γενάρη 1999) είχαμε στη Μόσχα δύο εξελίξεις που μόνο αμυδρά φανερώνουν την άνοδο του εθνικοκομμουνισμού στην εξουσία.

Το Σάββατο 30 Γενάρη δεκάδες Ρώσοι νέοι, φωνάζοντας το όνομα του Στάλιν και χαιρετώντας ναζιστικά με σφιγμένες γροθιές προσπάθησαν να διαλύσουν το συνέδριο του φιλελεύθερου κόμματος "Δημοκρατική Επιλογή της Ρωσίας" με αρχηγό τον πρώην πρωθυπουργό (1992) Γκαϊντάρ. Η απόπειρα τους αυτή έγινε όταν ο Γκαϊντάρ κατηγορήσε σα φασιστικό το "Κ"ΚΡΟ ("Κομμουνιστικό" Κόμμα Ρώσικης Ομοσπονδίας) του Ζιουγκάνοφ αναφερόμενος στις αντισημιτικές δηλώσεις των ψευτοκομμουνιστών βουλευτών του, Αλμπερτ Μακάσοφ και Βίκτορ Ιλιούχιν. Επί λέξει δήλωσε: "Οι κομμουνιστές έχουν αφήσει τα παιδιά (φασιστικά) χρώματα τους να φανούν μέσα από την κόκκινη σημαία" (από την εφημερίδα *Russia today*, 1/2/99).

Όμως οι σύνεδροι που παρακολουθούσαν το συνέδριο φώναζαν "Αίσχος" και "Εξω φασίστες" και οδήγησαν με τη βία τους τραμπούκους έξω από την αίθουσα.

Οι φασίστες ήταν μέλη του Εθνικού-Μπολσεβίκικου κόμματος με αρχηγό τον Έντουαρντ Λιμόνοφ. Ένα τυπικό δείγμα ναζιστικού κόμματος με ιδεολογία του τον εθνικο-μπολσεβικισμό. Η σημαία και τα περιβραχιόνια που στολίζουν τα μπράτσα των μελών του σε κάθε διαδήλωση είναι παρόμοια με αυτά των χιτλερικών, δηλ. άσπρος κύκλος σε κόκκινο φόντο και στη μέση του κύκλου ένα μαύρο σφυροδρέπανο. Από την άποψη της δύναμης είναι σχετικά μικρό.

Η αποφασιστική αντιμετώπισή τους από τους αστούς φιλελεύθερους δεν αποτελεί δείγμα της δύναμης των αστών δημοκρατών στη Ρωσία, αλλά μάλλον ένα περιστασιακό γεγονός κάτω από τις δοσμένες συνθήκες. Εδώ, δηλαδή, κι ένα μήνα περίπου οι νέοι τσάροι του Κρεμλίνου έχουν αναδιπλωθεί μετά από τη διεθνή κατακραυγή που ξέσπασε από τις αντισημιτικές δηλώσεις των βουλευτών του "Κ"ΚΡΟ.

Όμως την επόμενη μέρα, 31 Γενάρη, 200 μέλη της "Ρώσικης Εθνικής Ενότητας" (RNE) του Μπαρκάσοφ παρέλασαν στο κέντρο της Μόσχας με τον αγκυλωτό σταυρό στα περιβραχιόνια και ναζιστικούς χαιρετισμούς. Η RNE είναι το μεγαλύτερο ανοιχτά ναζιστικό κόμμα της Ρωσίας και στα τέλη του περασμένου χρόνου είχε γεμίσει την περιφέρεια του Κρασνοντάρ με αντισημιτικές προκηρύξεις. Εκεί είναι κυβερνήτης ο Κοντραντένκο, ο οποίος εξελέγη με την υποστήριξη του "Κ"ΚΡΟ του Ζιουγκάνοφ. Δεν είναι λίγες οι φορές που έχει επιτεθεί με δηλώσεις του εναντίον των Εβραίων. Η "Ρώσικη Εθνική Ενότητα" θύμισε μ' αυτόν τον τρόπο στους αστούς δημοκράτες του Γκαϊντάρ ότι το μέλλον είναι ζοφερό.

Το δημοκρατικό στρατόπεδο στη Ρωσία είναι διασπασμένο και μικρό. Ακόμα κι αυτή η δολοφονία της σημαντικής δημοκρατικής φυσιογνωμίας της Ρωσίας, της Γκαλίνα Σταροβοϊτοβα πριν λίγες βδομάδες, δεν κατάφερε να το ενώσει. Αν τώρα, απολαμβάνει μια περίοδο άνεσης, εξαιτίας των διεθνών αντιδράσεων, σύντομα θα βρεθεί μπροστά στη ναζιστική Επέλαση. Γιατί το κέντρο του εθνικοκομμουνισμού είναι το μεγαλύτερο κόμμα μέσα στη ρώσικη Βουλή, το "Κ"ΚΡΟ με τον Ζιουγκάνοφ που διαθέτει την πλειοψηφία μαζί με το νεοναζιστικό Ζιρινόφσκι.

Η ανοιχτή συνεργασία "κομμουνιστών" και ναζιστών στη Ρωσία είναι κάτι δεδομένο και φανερό. Αυτό το τέρας γεννήθηκε μέσα από τα σπλάχνα του "Κ"ΚΣΕ κιόλας από τη δεκαετία του 1960, λίγο μετά την παλινόρθωση του καπιταλισμού στην πρώην Σοβιετική Ένωση των Λένιν και Στάλιν. Αλλά αυτό το ταξίδι στα έγκατα του ανατολικού φασισμού θα το συνεχίσουμε στο επόμενο φύλλο μας.

